

De Avondbode,

ALGEMEEN NIEUWSBLAD

VOOR STAATKUNDE, HANDEL, NIJVERHEID, LANDBOUW, KUNSTEN, WETENSCHAPPEN, ENZ.

Het ABOONNEMENT voor 3 Maanden is, te Amsterdam f 7.—
en voor de buitensteden, franco f 8.—
Brieven, Gelden, enz. moeten franco aan den Uitgever
worden ingezonden.

ADVERTENTIËN van 7 regels of minder worden geplaatst
voor f 1,75; en de grootere tegen 25 Cents voor elken regel,
buiten en behalve 35 Cents, die voor elke Advertentie en her-
haling derzelve voor Zegelkosten moeten worden voldaan.

NEDERLAND.

AMSTERDAM 28 Dec. Wij laten hier volgen de vertaling uit
het oorspronkelijke van de aanspraak, door Z. H. den Paus,
op den 10 dezer, in geheim consistorie gedaan.

Eerwaardige Broeders!

Terwijl wij reeds door een knagend zielsverdriet over den
jammervollen, bijkans verloren toestand van de zaak der ka-
tholieke kerk werden verleid; terwijl wij, geplaatst op een
standpunt waar het ons niet genoeg is het kwaad te be-
treuren, steeds onze gedachten wijdden aan de heeling der
wonden van Israël, krachtens de magt, ons van God verleend,
trof ons ploiseling een nieuwe, bedroevende slag, welke,
wij betuigen het, ons des te grievender was, naarmate wij
denzelven minder konden verwachten.

Het kan u toch niet onbekend zijn, eerwaardige broeders,
waarop deze mijne woorden doelen, noch welke de drang-
reden zij, die mij heeft doen besluiten, om u zoo ijlings
herwaarts ter vergadering op te roepen. Het geldt toch
eene zaak, geenszins in nevelen gehuld, noch alleen door
bijzondere berigten ter onzer kennis gebracht, maar reeds
genoeg door openlijke geschriften verbreid. Wij beklagen ons
over de grievende beleediging onlangs den eerwaardigen broe-
der Clemens Augustus, aartsbisschop van Keulen, aangedaan,
wien, op koninklijk bevel, de uitoefening zijner herderlijke
jurisdicte geheel ontzegd is geworden, die, met geweld
en met groote wapentoerusting, uit zijn diocese is verdreven
en naar elders verbannen. Daardoor toch heeft hem die
slag getroffen, omdat hij, schoon steeds bereid den keizer
te geven wat des keizers is, nogtans, gedachtig aan zijne
verplichting, om de leer en de tucht der Kerk nauwgezet
te handhaven, zich geen anderen regel in de zaak der
gemengde huwelijken heeft gesteld, dan dien, welken men
vindt uitgedrukt in den Apostolischen brief onzes voorgangers
rus VIII, zaliger gedachtenis, in dato 25 Maart 1830, gerigt
aan de aartsbisschoppen en bisschoppen in het westelijk
gedeelte van het koninkrijk Pruisen. En echter, door dezen
brief, had deze Heilige Stoel zooverre zijne toegevendheid
uitgestrekt, dat aezelve, in den striksten zin, gezegd kan
worden tot die grenzen genaderd te zijn, welke te over-
schrijden, volsrekt ongeoorloofd is. Ook is het u inder-
daad overbekend, dat onze voormelde voorganger tot deze
groote toegevendheid slechts zeer noode gekomen is, en
alleen daartoe heeft kunnen genoopt worden, door de over-
weging der noodzakelijkheid, om zwaardere rampen van
de kerk en de Katholieke geestelijkheid dier streken af te
weren, welke, naar de gedane bedreigingen te oordeelen,
niet zouden zijn achtergebleven. Wie zou overigens hebben
kunnen denken, dat die Pausselijke verklaring, schoon zoo
allezins toegevend gesteld en herhaalde malen door den Kon-
inklijken gezant in de Stad aangenomen, zou worden toege-
past, op eene wijze, welke de onveranderlijke grondslagen der
Katholieke kerk omverrukt, en met de meening van dezen
Apostolischen Stoel volstrekt strijdig is? Edoch, hetgeen niet
een zich had durven verbeelden of gelooven, hetgeen zelfs
flauwelijk te vermoeden reeds misdadig geacht zou zijn,
dat heeft de wereldlijke magt bedriegelijk daargesteld. Naau-
welijks hadden wij, tot onze folterende zielesmart, de zaak
vernomen, of wij hebben geen oogenblik verzuimd, om ons
protest daartegen in de bevoegde handen te stellen, tevens
verklarende, hoezeer onze Apostolische last ons de noodzake-
lijkheid oplegde de heiligen in tijds te vermanen, dat zij dit
geenszins moeten beschouwen als uitgegaan van dezen Heili-
gen Stoel, die van hetzelfde een afschuw heeft. En nadat ons
in dier voege was geantwoord, als of onze klagen op gee-

nerhanden grond steunden, kwam ons tevens een brief
ter hand van een ander lid der hooge geestelijkheid van
gemeld land, die, den dood nabij, op het punt staande,
om den Hoogsten Regter rekenschap te geven zijner aan-
betrouwde talenten, ons een afschrift zond der instructie,
door de bisschoppen, op aandrang van het burgerlijk be-
stuur, uitgegeven, en uitdrukkelijk verklaarde: dat daaruit
voor de kerk de grootste gezaren konden geboren worden, en
hare canones daardoor geschonden wierden, dat hij, voorgelicht
door de goddelijke genade, de dwaling, welke hij onderteekend
had, met volle bewustzijn en uit eigen beweging herriep. Dien
ten gevolge, hebben wij, door onmiddellijk een exemplaar
van het gemeld afschrift aan Z. M. den Koning te zenden,
zorg gedragen, dat het meer en meer zou blijkbaar worden,
hoe wij de wijze, waarop door de gemelde bisschoppen den
Apostolischen brief onzes voorgangers is uitgelegd geworden,
als geheel strijdig met de grondbeginselen en de wetten der
kerk, hoogelijk afkeuren.

Hieruit, eerwaarde Broeders, zult gij ligtelijk kunnen be-
grijpen, dat wij in deze zaak niets aan onze verplichting heb-
ben te kort gedaan. Nogtans (wij zeggen het met bedroe-
ving, ja geheel door de smart overstelpt), geheel buiten ons
weten, en terwijl wij nog een bilijk antwoord op onze pro-
testen en verklaringen dringend verzochten, is den aarts-
bisschop van Keulen aangezegd geworden, dat hij, of die,
door ons afgekeurde, uitlegging, omtrent de gemengde hu-
welijken zou omhelzen, of van zijn bisschoppelijk ambt af-
stand doen, met verklaring tevens van het voornemen des
gouvernements, om hem, ingeval hij anders handelde,
dadelijk van zijne herderlijke jurisdicte te zullen ont-
zetten. — Weldra, daar hij, gelijk zijn pligt eischte, zich
verzette, zijn de zaken tot dat punt gekomen, zoo als wij u
in den aanvang onzer rede met afschuw openlegden.
En, let hier wel, hoe men opzigten ons gehandeld heeft:
niet vóór den eersten dag dezer loopende maand heeft
de tegenwoordige zaakgelastigde van het Pruisisch Koning-
rijk het voorgedragde, als weldra te worden gereviseerd, afge-
keurd, en de zaak tot dat punt gekomen, zoo als wij u
in den aanvang onzer rede met afschuw openlegden.
der vorige maand gedaan en voleindigd was. Daar de zaken
nu alzo staan, eerwaarde broeders, beseffen wij het diep,
dat wij aan God, de kerk, en de plaats, die wij bekleeden,
verschuldigd zijn, de Apostolische stem te verheffen, ten
einde openlijk in uwe vergadering te protesteren tegen de
schennis van de vrijheid der kerk, de verguizing der bis-
choppelijke waardigheid, de aanmatiging tegen de heilige
jurisdicte, de verkrachting der regten van de Katholieke
kerk en dezen Heiligen Stoel.

Terwijl wij dit doen, willen wij tevens den Keulschen kerk-
voogd, een man door de edelste deugden uitblinkende, den
zoo zeer verdienden lof toekennen, hem, die de zaak der kerk,
met algeheele opoffering zijner eigene belangen, zoo man-
moedig heeft voorgestaan. Van deze gelegenheid gebruik
makende, verklaren wij openlijk en plegtig, hetgeen wij
in 't bijzonder steeds hebben blijven doen, namelijk, dat wij
elke verkeerde handelwijze, betreffende de gemengde huwe-
lijken in het Koninkrijk Pruisen ingevoerd, tegen den waren
zin der verklaring, door onzen voorganger uitgevaardigd, vol-
strekt afkeuren. Voor het overige, daar de rampen over de
Bruid des onbevleeten Lams van dag tot dag vermeederen,
kunnen wij niet nalaten, om u, deelgenooten onzer zorgen,
op te wekken, bezwerende u bij uwe uitblinkende liefde tot
de godsdienst, uwe uitstekende godsvrucht, om, met ons,
oetmoedig de vurigste smeekgebeden te doen opklimmen tot
den Vader aller ontferming, dat Hij in genade nederzie uit

zijne verhevene hemelwoning op den wijngaard, dien Zijne
Regterhand geplant heeft, en het over denzelven zamenpak-
kend, dreigend onweder genadig afwende.

— Wij ontleenen aan het *Journal de la Haye* het volgende:

Een Fransch blad deelt als eene merkwaardige bijzonder-
heid mede, dat dezer dagen, door Z. M. Lodewijk Philip-
pus, aan eenen jeugdigen dorpeling, op diens verzoek, eene
correctionele geldboete van 16 francs is kwijt geschol-
den, en maakt daaruit het besluit op, dat in Frankrijk de
klagen van den geringsten burger, evenzeer als die van
den rijksten, verhoord worden. Zou men inderdaad daardoor
niet moeten gelooven, dat het in Frankrijk eene daad van
ongehoorde stoutheid is zich tot het hoofd van den Staat te
durven wenden, om aldaar herstel van aangedaan leed of
bescherming tegen onderdrukking te erlangen? Welnu,
deze stoutheid, zoo daaraan die naam te hechten is, en
waarvan de Franschman met zoo veel verbazing gewag
maakt, is in Nederland eene hoogst eenvoudige zaak.

Wij zouden er iets wonderlijks in vinden, om gedurig
van de menigte van verzoekschriften te spreken, die dage-
lijks aan onzen beminden en eerbiedwaardigen Koning ge-
zonden worden, en waarop het antwoord nimmer ach-
ter blijft. Niemand denkt er aan, om daarin iets vreemds
te zien, omdat elk zoo zeer overtuigd is van de gemakke-
lijkheid, waarmede men ten allen tijde den Koning monde-
ling of schriftelijk naderen kan, dat het eerste woord van
elken klagende steeds is: ik zal mij tot den Koning wen-
den. Dit is een regt, dat 's Konings goedertierenheid aan
elken burger, zelfs aan den armste en den meest verlate-
tene, heeft toegekend, en waarvan elk ook, ten minste een-
maal in zijn leven, met dankbaarheid gebruik maakt.

De Nederlandsche dagbladen hebben nooit met veel ophef
van de edelmoedige hoedanigheden, die onzen Koning en
onze Prinsen en Prinsessen onderscheiden, gesproken, omdat
zij weten, dat het karakter van Koning Willem boven zoo-
danige, dikwerf onbescheidene loftuitingen verheven is; terwijl
gehoort dat toen, eene eerste plaats toe te kennen onder
die Vorsten, wier naam in gezegend aandenken is in de hut-
ten der armen, zoowel als in de paleizen der grooten.

's GRAVENHAGE, 26 Dec. De Eerste Kamer der Staten-Geno-
raal heeft zich vereenigd met het ontwerp van wet, tot wij-
ziging der transitoire bepalingen, van den overgang der oude
tot de nieuwe wetgeving.

— 27 Dec. Wij vernemen met leedwezen, dat de heer
S. Dassevaal, secretaris van de algemeene rekenkamer, zich
sedert enige dagen, in eenen hoogst zorgelijken en be-
denkelijken toestand bevindt.

— Men wil, dat er plan zoude zijn om eenige vertimme-
ringen aan het koninklijk paleis alhier te bewerkstelligen;
wanneer dit gerucht zich bevestigt, wil men al verder
daarin een verblijvend vooruitzicht bespeuren, betreffende
het langdurige verblijf alhier van 's Konings beminde doch-
ter, de bij de natie in het algemeen, maar door de inwo-
ners der residentie in het bijzonder, zoo hoog geachte
prinses Marianne.

— Wij kunnen tevens verzekeren, dat het berigt, door de
Belgische revolutionnaire dagbladen, (het eerst, zoo wij mee-
nen, door den bekenden *Belge*), medegedeeld, betreffende
het marcheren van een bataljon grenadiers uit 's Hage naar
Noord-Brabant, geheel verzonnen is.

HAARLEM 27 Dec. Gisteren avond is alhier, in den ouderdom
van 84 jaren, overleden, de heer Dr. Martinus van Marum,
ridder der orde van den Nederlandschen Leeuw, secretaris

MENSELWERK.

DE KRANKZINNIGE.

II. 1802.

(Verloof en Slot).

Eene ongelukkige menigte bewoog zich voor de getraliede
vensters van een met sterke muren en ijzeren hekwerken
omgeven huis. Die menigte bestond uit krankzinnigen, althans
uit menschen, aan welke die naam gegeven wordt, omdat
zij anders krankzinnig zijn dan wij, want, ofschoon wij gaarne
voor regt verstandig willen doorgaan, zijn wij, inderdaad,
weinig anders dan dwazen, die onze narrenkappen ver-
bergen en onze bellen bekleeden, opdat zij niet klinken.
Het gemelde huis was te *Passy* in 1762 opgericht. De omwen-
teling, die in haren loop kerken en kasteelen verwoestte, had
dit gesticht echter gespaard; men had misschien begrepen,
dat de republiek zoowel als de monarchie, hare dwazen zou
te bewaren hebben.

Een oud man zat, afgezonderd van de anderen, op eenen
steen, en beschouwde met aandacht het portrait eener jonge
vrouw. Bezwaarlijk had men in dien grijsaard den weleer
jongen en eleganten d'Argency herkend. De wanhoop had
hem krankzinnig gemaakt, en hij bewoonde dit huis sedert
veertig jaren. Zijne familie, te ras op de terugkeering zijner
verstandelijke vermogens vertrouwende, had reeds dikwijls
beproefd hem het gesticht te doen verlaten, maar weinige
dagen daarna was hij telkens krankzinniger dan te voren
gewest, en zoo was hij herhaalde malen in zijn oud ver-
blijf teruggekomen. Bij het klimmen zijner jaren was zijne

weleer razende krankzinnigheid van eenen zachteren aard
geworden; zich altijd met een en hetzelfde denkbeeld bezig
houdende, had hij den tijd niet opgemerkt, die hem voorbij
was gegaan, en ofschoon zijn voorhoofd reeds diepe rim-
pels droeg, waande hij zich nog altijd denzelfden jongeling
van vijf en twintig jaren, die op eene vrouw van achttien
verliefd was; ANGÉLIQUE verbeelde hij zich nog steeds onder
de jeugdige trekken van haar afbeeldsel.

Wij berekenen den tijd meer naar de verandering, welke in
onze denkbeelden, dan naar die, welke in onze gelaatstreken
plaats heeft; onze denkbeelden vervelken trapsgewijze bij
het klimmen onzer jaren, en wanneer wij oud zijn, worden
zij koud als het bloed, dat zich tragelijk in onze aderen
beweegt.

Op eenen avond van 1802 gelukte het d'ARGENCY, om zijn treurig
verblijf te verlaten, en, brandend van verlangen om ANGÉLIQUE
weder te zien, liep hij nu met allen spoed en bevond zich
weldra te *Paris*. Kort daarna bereikte hij de door de fat-
soenlijke wereld bewoonde wijken. Het was omstreeks mid-
dernacht, de voorstellingen in de verschillende schouwbur-
gen waren juist afgevoerd en ieder voorbijganger wekte
zijne verwondering op.

— Hoe komt het toch, dacht hij bij zich zelve, dat de
dames heden ook poeder noch *paniers* dragen? De heer-
ren hebben ook geene korte broek of geborduurd rokken
aan. Eensklaps schaterde hij uit van lachen. — Ik begrijp
wat het is, dacht hij, zijnen weg vervolgende, het is heden
Vastenavond en al die menschen zijn verkleed.

Hij nam zijnen intrek in een *hôtél garni*, en schreef den
volgenden dag eenen brief aan ANGÉLIQUE, waarin hij haar
in de warmste bewoordingen verzocht, een onderhoud met

haar te mogen hebben. Zonder de minste bedenking zond
hij dezen aan haar oude adres.

De knecht, dien hij met het brengen van den brief had
belast, kwam een uur daarna terug. Hij had de markiezin
in haar *hôtél* aangetroffen, hetwelk zij, na hare terugkomst
van de *emigratie*, weder had ingekocht, en bragt schriftelijk
antwoord mede. d'ARGENCY rukte hem den brief uit de hand;
al bevende opende hij denzelven, vermoedende, dat de on-
verschillige ANGÉLIQUE hem een koel en trotsch antwoord zou
gegeven hebben; doch las met diepe ontroering, het vol-
gende:

Ik verwacht u morgen avond ten acht uur.

ANGÉLIQUE d'HERVILLIERS.

Waarde vriend! riep hij uit, zij noemt mij haren vriend;
zij verwacht mij morgen avond; is het geen droom? Indien
het geene waarheid is, o mogt ik dan nimmer weder ont-
waken!

Het kwam hem voor, dat de uren eene ongewone traag-
heid hadden; hij had hunnen loop zoo gaarne verhaast. Die
twee dagen waren ongetwijfeld de langste van zijn leven;
hij bragt dezelve door met het portrait der geliefde gedu-
rig te bezigtigen, en in zijne kamer op en neder te wan-
delen. Hij ging ook bij eenen kleedermaker en bestelde de-
zen eene nieuwe montering, want hij wilde in vollen luis-
ter voor ANGÉLIQUE verschijnen.

— Vriendje, sprak hij tot den kleedermaker, hem eenige
goudstukken vertoonende, morgen moet gij mij eene volle
musketiërs montering bezorgen.

— De kleedermaker staarde hem geheel verwonderd aan.
— Musketiër? vroeg hij, zeker heb ik slecht verstaan,
en mijnheer meent de montering der *garde consulaire*.

der Hollandsche Maatschappij van Wetenschappen, directeur van Teyler's Museum, enz.

BRUSSEL, 26 Dec. De Pruisische zaakgeleugde, de graaf van Galen, heeft bij vorst Leopold een afscheidsgehoor gehad. — De Belgische gezant te Londen, van de Weijer, is, sedert Zaterdag 11., alhier teruggekeerd.

ANTWERPEN 27 Dec. Men meldt uit Brussel, in dato van gisteren, dat de zaak, betrekkelijk het Grunewald, door de tusschenkomst van Frankrijk en Engeland, diplomatisch is geschikt.

Ten einde elke botsing te voorkomen, zou die zaak, naar men zegt, onder de *linguïste* onderwerpen zijn gerangschikt. Dit bericht wordt evenwel door andere bladen tegengesproken.

— In een Belgisch dagblad leest men het volgende: Eenige dagen geleden verspreidde zich op nieuw het gerucht van het huwelijk der Koningin van Engeland met eenen Coburg; waaraan zich dat paarde van een op handen zijnde echtvereeniging van eenen anderen Coburg met prinses Clementine. Het eerste dezer geruchten schijnt nogmaals gelogen te worden; maar het andere, dat de Koningin van Engeland met eenen Coburg zou trouwen, is niet onmogelijk. Het lot der Coburgsche familie heeft een vrij zonderlinge verandering ondergaan. Wanneer men het jaar 1795 in zijn geheugen terugroept, dan herinnert men zich als van zelve, welk eenen haat de naam van Coburg aan de omwentelingsgezinden inboezemde. Met dien van Pitt vereenigd, was dezelve in de clubs een voorwerp van verwenschingen, en nu worden de leden dier zelfde familie beschikbare Koningen en vorsten, voor die kroonen, welke aan omwentelingen haar aanwezen zijn verschuldigd. Wij hebben een Coburg in België, een andere is in Portugal, en weldra zal een derde met de dynastie van Julij worden vereenigd.

ENGELAND.

Londen 25 Dec. Een dagblad van New-York berigt, in dato den 2 December, dat de hoofdliden der opstandelingen te Canada, Papineau en O'Callaghan, gevangen zijn genomen.

— In de vorige week is het graafschap Yorkshire door zware overstromingen geteisterd geworden. De berigten zijn bedroevende. De schade aan gebouwen en goederen is overal zeer aanmerkelijk, en vele menschen hebben daarbij het leven verloren. Deze overstromingen zijn veroorzaakt door de zware regens, ten gevolge waarvan, alle rivieren overmatig gezwollen waren.

— Latere berigten behelzen nadere bijzonderheden omtrent de overstromingen in Yorkshire, welke ook in Lancashire niet minder zijn geweest. Te Wakefield belooft de schade aan de graanmagazijnen tusschen de 3 à 4,000 £st. Ook te Goolle heeft men groot verlies van granen te betreuren. Te Leeds is een brug, over de rivier, door den bruisenden stroom weggevoerd. Te Drowsbury is het water gedrongen in de gaspijpen, zoodat de stad in één oogenblik uit het helderste licht in volslagene duisternis werd overgebracht.

— Volgens particuliere brieven, tegelijk met de Amerikaanse Dagbladen, alhier ontvangen, zou men veronderstellen, dat de stand der zaken van Canada niet zoo ontrustend is, als overdrevene berigten denzelfden hadden voorgesteld. Wij kunnen verzekeren, dat in Montreal den 28sten Nov. alles volkomen rustig was. De Fransche inwoners, die daarheen waren overgegaan, waren alhier algemeen geoordeeld worden, heeft niet raadzaam geoordeeld, dit aanbod voor het oogenblik aan te nemen. Hij heeft, buiten dat, 3000 Vrijwilligers te zijner beschikking, en 1000 anderen werden uit Glengarry in de omstreken verwacht. Wij gelooven, dat deze opstand in deszelfs geboorte zal gesmoord worden, maar toch, dat men desniettemin reden zal hebben, om de sporen te betreuren, welke dergelijke gebeurtenissen steeds achterlaten.

Duitschland.

Part. Corresp. Frankfort 25 Dec. Gisteren, zijnde Zondag, is bij den Pruisischen minister van Schöler, tijdelijken president der Bondsvergadering, een conferentie gehouden, waarschijnlijk betrekkelijk de zaken van Luxemburg; doch niets stelligs is deswege uitgelekt.

München, 18 Dec. De nieuwe onlusten, in Griekenland uitgebarsten, hebben hier eenen bedroevenden indruk te wege gebracht, en men vreest, dagelijks verschrikkelijker tijdingen te zullen ontvangen, aangaande een volk, welks harten toppunt gestegen is. Evenwel waren deze gebeurtenissen te voorzien; reeds vroeger had men daarover aan ons gesproken, en verzekerd, dat Z. M. sinds lang het besluit heeft genomen, alle burgerlijke en militaire ambtenaren

— Die garde is mij geheel onbekend; Z. M. Lodewijk X. heeft geene lijfwacht van dien naam. Ik herhaal u, dat ik een volle montering van musketier met zilveren galon begeer.

— Die man is gek, zeide de kleedermaker, zoodra d'Argency vertrokken was.

— Die man is gek, zeide d'Argency, zoodra hij zich o. straat bevond.

Eindelijk kwam de zoo gewenschte avond. d'Argency deelde zich naar den ouderwetschen trant kappen en poederen trok zijn musketierspak aan, dat, naar zijne gedachte veele wenschen overliet, stapte in een rijtuig en deed zich naar het hôtel der markiezin brengen. Een bediende bracht hem in een eenige gang hem daarop bij de markiezin aandienen. Toen hij alleen was, waagde hij niet omgeduld. Het minste gerucht deed hem beven, en vele onderscheidene ge- waarwordingen vervulden beurtelings zijn hart.

Eindelijk hoorde hij iemand naderen. Eene bejaarde vrouw trad te voorschijn. Haar voorhoofd en hare wangen waren met diepe, voren geteekend. Eenige lokken grijs haar kwamen van onder hare, met kant gezoomde muts te voorschijn, en hare voorovergebogene houding liet van hare vroege ranke en rechte leest niets meer vermoeden.

Het eenen moeilijken gang, deed zij eenige stappen naar d'Argency, wees hem eenen stoel aan, en zette zich tegen hem neder. Hij groette haar eenigzins wrevelijk en nam de Zoude Angélique, dacht hij, om den spot met mij te maken, mij bij het haar hare grootmoeder hebben gezonden. De oude vrouw zag hem treurig aan, en zette na een oogenblik stilzittend:

— Gij hebt mij immers verlangd te spreken, mijnheer?

behalve den heer Rudhart terug te roepen, ten einde voor de Grieken alle redenen tot ontevredenheid en onlusten uit den weg te ruimen; de heer Rudhart zou naar Beijeren worden teruggeroepen, ware het niet te vreezen, dat alsdan Griekenland een prooi van oproerlingen zijn zou. Reeds twee maanden geleden, voorspelde men een crisis, en veronderstelt, dat dezelve spoedig zal losbarsten. Vele Grieken dragen onder het nieuwerwetsche kleed der aristocratie, een democratisch hart; de meesten hunner verlangen staatsambten en elk hunner vormt eenen staat op zijne wijze.

— 19 Dec. Sedert gisteren avond verspreidt zich alhier het gerucht, dat, ten gevolge van de laatste onlusten te Athene, de heer Rudhart het Ministerie heeft verlaten.

— Het gerucht wordt alhier verspreidt, dat onze stad niet meer de hoofdstad van Beijeren zal blijven, maar dat Regensburg, de oude Koninklijke hoofdstad, daartoe zal gekozen worden; voor de echtheid van dit bericht durven wij evenwel niet instaan.

Göttingen, 16 Dec. De overste von Winckler is tot gouverneur der provincie Göttingen aangesteld en heeft, naar men verneemt, zeer gestreng bevelen uitgevaardigd. Aan eene deputatie, van wege de studenten, welke zich bij hem over de ruwe behandeling der militairen kwam beklagen, heeft hij geantwoord, dat hij voor zichzelf geen magt bezat, maar dat alles, wat plaats had, in naam des Konings geschiedde. Eene diepe stilte heerscht in deze stad; patrouilles doorkruisen de straten.

— 19 Dec. Al de studenten zijn gisteren middag van Wittenhausen en Kassel alhier teruggekomen, en des namiddags zijn, naar men zegt, de collegiën weder tamelijk talrijk geweest. Vele professoren hebben echter hunne voorlezingen, uit hoofde van het Kersfeest, gesloten. In Wittenhausen werd de zaal van het raadhuis den studenten ingeruimd, alwaar ook, door eene deputatie uitgenoodigd, hunne vroegere leermeesters, Dahlman, Grimm en Gervinus verschenen om afscheid te nemen. Aan beide zijde was men zeer ontroerd. In het logement, waar de professoren hunnen intrek genomen hadden, bevonden zich tevens O. Müller, Ritter, Thöl, Schneidawin, Dr. Berthau, Dunker en eenige anderen, die, behalve een dertigtal studenten, met hen het middagmaal gebruikten. Vele toosten werden gebragt en vooral werd het Duitse vaderland niet vergeten. In Kassel liet men slechts 30 studenten toe, de overigen werden afgewezen.

— De afgezette professoren hadden openlijk doen aanplakken, dat zij het ontvangene honorarium zouden terugbetalen; slechts zes Hanoversche studenten van adel hebben hetzelfde bij den heer Dahlman doen terughalen, en wel door hunne schoenpoetsers. Hoe ook daartoe bij hem is aangedrongen, weigert de hr. Dahlman steeds hen te noemen.

— Op onze straten heerscht weder rust, en binnen weinige dagen, wanneer de meeste studenten met de kersvacantie vertrokken zullen zijn, zal dezelve nog meer volkomen wezen. De spanning der gemoederen heeft echter niet opgehouden, de aandacht is bijzonder gericht op twee punten. Ten eerste is men nieuwsgierig te vernemen, hoedanig de laatste openlijke verklaring der zes professoren, te Hanover zal worden opgenomen. Ten andere is de verwachting gespannen, om eindelijk den sluier opgeheven te zien, welke nog over de Rothenkircher deputatie ligt, sedert Dahlman en Albrecht betuigd hebben, dat er uit den boezem van den akademischen senaat geen adres is uitgegaan, en evenmin het vereenigd ligchaam der universiteit, op eene dergelijke wijze, deszelfs afkeer van den stap der zeven Hoogleraren heeft te kennen gegeven.

— De reis van de zeven verbannen Göttinger Hoogleraren is een wezenlijke zegepraal; overal, waar zij zich vertoonden, verklaart zich de openbare meening ten hunnen voordeele, en worden zij door eenen talrijken stoet studenten gevolgd. De Göttinger Hoogeschool is bijna verlaten; de afzetting der bedoelde Hoogleraren heeft daarop eenen noodlottigen invloed uitgeoefend.

FRANKRIJK.

Part. Corresp. Parijs 26 Dec. Alles duidt aan, dat de laatste gebeurtenissen in Spanje het uitvloeijsel geweest zijn van een algemeen plan om een terugkeer tot het Koninklijk Statuut te bevorderen. De bloedige strafvoeringen van Espartero staan in naauw verband met de terugkomst van Cordova en Torenó, en met den steeds klimmenden invloed van Martinez de la Rosa en andere mannen van dien stempel. Het tegenwoordige Ministerie zal weldra door een ander vervangen worden, waarin meer bekende namen zullen voorkomen, maar dat ook tevens strekken zal om de zegepraal der gematigde partij, die voor alsnog met veel omzigtigheid te werk gaat, boven allen twijfel te verheffen.

— Ik, mevrouw! ik verzeker u, dat gij u hierin bedriegt. — Maar hebt gij mij dan niet geschreven, dat gij begeerdet een onderhoud met mij te hebben?

— In geen deele mevrouw, en ik heb de eer u te herhalen, dat hierin een dwaling plaats heeft.

— Ik geloof het niet, antwoordde de oude dame, met eenen bitteren glimlach. Deze brief is immers van uwe hand?

— Mijn brief aan Angélique! riep d'Argency met verwondering uit, en vervolgde zeer verlegen:

— Inderdaad deze brief is van mij, maar is aan Angélique d'Herbilliers, waarschijnlijk uwe kleindochter, geadresseerd.

— In dit geval, mijnheer! is dezelve wel voor mij, want ik ben Angélique d'Herbilliers.

Wij zullen den wanhoopigen toestand van d'Argency, na het hooren dezer noodlottige woorden, niet beschrijven.

— Bedaar, mijn vriend! zeide de markiezin; ik had uwe krankzinnigheid vernomen, en wilde u daarvan genezen. Gij zijt hier gekomen, meenende de jonge vrouw, door u in 1762 bemind, weder te vinden. Maar, sedert zijn er veertig jaren verlopen, en de jonge vrouwen van dien tijd zijn grootmoeders geworden. Ik zelf, wier schoonheid gij bewonderd hebt, ben oud geworden. Mijne, welker zoo vlugge beenen worden door jicht gekluisterd, en mijne oogen, die gij zoo schitterend vondt, kunnen de voorwerpen slechts door middel eener bril onderscheiden. Gij zelf zijt in eenen grijsaard veranderd. Daarop nam zij hem bij de hand, en bracht hem voor den spiegel.

— Zie slechts, vervolgde zij, hoe gij verouderd zijt. Uw gelaat is met rimpels bedekt, uwe oogen hebben hunnen glans verloren; te voren was uwe houding trotsch en bevallig, thans gaat gij onder de jaren en uw lijden gebukt.

Part. Corresp. Parijs 26 Dec. Gisteren zijn er nog al zaken te Tortoni gedaan; de tijdingen uit Canada en de Belgische kwestie van het Grunewald hebben echter een daling te wege gebracht. De 3 pCt. zijn op 78.80 genoteerd, op het gerucht, dat België aan Frankrijk had gevraagd, een voorschot van drie miljoen francs, om een legerkorps op de Hollandsche grenzen te kunnen onderhouden.

Daarentegen wordt er verzekerd, dat een Pruisische courier van Berlijn alhier aangekomen is, met dépêches, betreffende het Grunewald, en dat de kwestie op eenen zeer vredelievenden voet was.

Gisteren avond heeft er ten huize van den heer Joseph Perrier een bijeenkomst van bijna 120 leden plaats gehad. De heer Dupin zal zekerlijk tot voorzitter worden gekozen. De krachten der Kamer zullen zich alzoo vertoonen bij de benoeming der vice-presidenten. De doctrinair verlangende de oude vice-presidenten, dat is, de heeren Calmon, Cunin-Gridaine en Jacqueminot. De heer Benjamin de Lessert kan in geene aanmerking komen, daar hij tot lid van de Kamer der Pairs is benoemd. De heer Calmon heeft geene der partijen tegen zich. De heer Cunin-Gridaine is ook bijna zeker van zijne hernoeming. De kamp zal dus zijn tusschen de heeren Jacqueminot en Teste. Men verwacht ook, dat de constitutionele oppositie aan den heer Odillon-Barrot enige stemmen als blijk van achting zal geven, indien hij de meerderheid niet mogt hebben, hetgeen tot dus verre nog niet is uitgemaakt.

De Kamer der Pairs houdt zich met het adres bezig, en schijnt daarmede vrij hevig te werk te gaan. De Spaansche kwestie heeft zeer ernstige discussiën te wege gebracht; de heeren Cousin, de Montalembert en graaf Roy hebben daaraan deel genomen. Graaf Roy is door het 5^e bureau tot commissaris voor de redactie van het adres benoemd. Aan den heer de Broglie is het opmaken van het rapport aangeboden, doch hij heeft zulks volstandig geweigerd, ten einde zich niet in het geval te bevinden tegen zijne personele gevoelens te moeten spreken. Men weet, dat de heer de Broglie sterk tegen de amnestie is geweest, en dat hij dien maatregel als onstaatkundig blijft beschouwen. De graaf Portalis is diensvolgens tot rapporteur benoemd. De president van den Raad heeft zich gisteren bij den hertog van Bassano begeven, alwaar de commissie der pairs voor het adres was vergaderd.

Onderscheidene Fransche dagbladen hadden, sedert eenige dagen, aangekondigd, dat de hertog van Modena *incognito* te Parijs aangekomen was. Intusschen schrijft men uit Parma van den 12den, dat Z. K. H. met Hoogstdezelfs familie dien dag aldaar aanwezig was, ter bijwoning van het verjaarfest van de aartshertogin Maria Louisa, gewezen Keizerin der Franschen.

De *Bon Sens* zegt een brief van Madrid te hebben ontvangen. Het Ministerie was, door de benoeming van den heer Manuel de Canas tot minister van marine, koophandel en koloniën, voltallig gemaakt.

De Koningin Christine was geheel van hare moeilijke positie overtuigd. Den 17^e avonds, bij eene conferentie met den heer Bardaji, had H. M. aan dien minister gezegd: al deze ministeriële veranderingen zijn slechts wapenen, die wij aan de radikale partij in handen geven, en gij zult zien, mijnheer, dat zij er gebruik van zal weten te maken.

— Heden morgen is een courier van de Tuileriën naar Brussel vertrokken, waarschijnlijk met dépêches, betreffende de Grunewaldsche kwestie.

— Van de grenzen van Navarra schrijft men, d. d. 9 daze: den winter, verdedigender wijze ageren. Langs den Ebro zullen troepen geëcheloneerd worden, om elke expedie in Castilië, door de Carlisten, gade te slaan. De dorpen, waarin garnizoenen ligt, zullen versterkt worden, om dezelve tegen den aanval der Carlisten te kunnen verdedigen.

— Volgens de dagbladen van Madrid tot den 18, waren de Kamers den 17 niet vergaderd.

De dagbladen van Gironne en van Barcelona tot den 17 behelzen niets nieuws, voor zoo verre de militaire operatiën betreft. In een, door den baron de Meer uitgevaardigd bevel, worden alle hasard spelen, zoo wel in openbare huizen als in particuliere woningen, verboden.

SPANJE.

MADRID 18 Dec. Het gerucht is alhier in omloop, dat een expedie der Carlisten den Ebro is overgetrokken. De alhier heerschende ellende is verschrikkelijk. De gasthuizen zijn met ongelukkigen overladen, en de straten en pleinen met bedelaars bedekt.

Het nieuw saamgestelde kabinet zou van voornemen zijn, om de krijgs-operatiën te bespoedigen.

De aankomst van eene Fransche institutrice, welke de jonge Isabella zal onderwijzen, heeft eene zekere sensatie te wege gebracht. Naar men zegt, heeft deze Mlle Bruneau, voor haar

D'Argency's ontroering was zoo groot, dat hij in zijne hersenen eenen schok gevoelde, die alle zijne denkbeelden in beweging bracht. Trapswijze rangschikten zich deze in eenen hem nieuwe orde. Zijne oogen vestigden zich beurtelings op de markiezin en op den spiegel, en hun heider gelaat verscheen hem als een wreede begoocheling.

Plotseling barstte hij uit in tranen; zijn verstand was teruggekeerd. Als door eenen tooverslag gevoelde hij zich uit de dagen der jeugd in den ijskouden ouderdom overgebracht. Ach, riep hij eindelijk:

— Wij zijn oud, beiden oud! en alle begoochelingen zijn verdwenen. Een oogenblik geleden, droomde ik van geluk, toen waande ik mij jong en rijk, maar ben arm. o! Wat heb ik misdaan, dat gij mij mijn verstand hebt wedergegeven? Is het mogelijk, vervolgde hij, haar medaillon aanschouwende, dat dit portraet het uwe is? Ach, mevrouw, wat is er van mijne Angélique geworden?

— Gij hebt mijn portraet? o, Laat het mij zien. Was ik waarlijk de jonge vrouw, die daar is afgebeeld? had ik inderdaad deze ronde fijne trekken, en thans...

Zij weende; doch eensklaps wischte zij de tranen af, welke door eenen straal van hoogmoed vervangen werden.

— Weet gij wel, sprak zij tot d'Argency, op eenen fieren toon, weet gij wel, dat men mij voor zeer schoon heeft gehouden?

— Helaas ik weet dit maar al te wel. — Ook mijn echtgenoot wist dat. Slechts weinig vrouwen hadden zulke eenen talrijken stoet van aanbidders. Herinnert gij u den baron de Tangeis, den lieveling der dames van het hof; den graaf de Forlins, die zoo keurig op zijn toilet was; den dichter Vernin, die mij alle morgen honigzoete verzen zond; den graaf...

GEDRUKT BIJ A. ZWERSAARDT.